

PANOSZA (8) *sb m*

Oba a jasne; o prawdopodobnie jasne (tak w junosza).

sg N panosza (6). ◇ pl N panosze (1). ◇ [G panoszew.] ◇ D panosz(o)m (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (dwa z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

1. *Człowiek wysokiego stanu (5) : Rzadki pánořzá bez iedwabíow/ bez póřsořtnych koní/ bez kilánařcie páchořkow SkarKazSej 704b; [GlosyKórn II 175].*

W tytule (1): (nagł) Pánořzá. (-) To íeřt/ Wyřławienie pánow y paniąt ziem Ruřkich y Podolřkich PaprPan kt.

a. *O wielkorzãdcy prowincji w Persji; satrapa BartBydg; satrapes HistAl (3) : BartBydg 137; Krol nád krolmi Darius Primuřowi y Antiochowi pánořzom wefele. HistAl C6v, E5v.*

2. *Niřszy szlachcic, zaleřny od mořniejszego (3) : Assecla, assecula, humilis persona alteri subiecta vel domesticus, familiaris, servus, robyenyecz, panoszha BartBydg 15.*

Przysłowie: lepřzy Ricerz niř Pánořzá/ ktoremi słowy pokázuie řię/ że zacnieyřzy íeřt řtan rycerzá niř prořtego řłáhcícá. ModrzBaz 76.

Wyrażenie: »szczytny panosza« (1): Cliens, sczyřhny panoszha BartBydg 29.

Cf PAN, PANIĘ, WIELOPANOSZA

AŻ